

[Foged.]

ændring, dog en såre ringe ændring, da der egentlig kun gennemføres det, som hidtil har været praksis. I det hele taget er dette et af de forhold, som folketinget — lad mig bare sige det rent ud — ikke har ordnet rigtigt. Venstre har, lige siden afskrivningsloven blev vedtaget, gjort opmærksom på, at netop for fiskernes og for småskibsfartens vedkommende er der ting, som bør rettes. Disse personer er underkastet beskatningsregler, der er langt hårdere end dem, der gælder for alle øvrige erhvervsgrupper. Det kan ikke være rimeligt. Det gælder her ligesom for de nyetablerede, at der skal fremsendes en eller anden ansøgning om at blive behandlet lempeligere, end loven egentlig giver ret til; her er der altså igen tale om en allernådigst bevilling, dog ikke denne gang fra et forholdsvist underordnet organ, men fra finansministeren. Man skal så at sige indsende en benådningssansøgning til finansministeren, en ansøgning om at blive behandlet lempeligere end normalt. Her synes vi der bør være tale om en ret, som vedkommende borger har.

Der er det mærkelige ved beskatningen af skibe, at man før den nye afskrivningslov af 1957 havde en regel om, at skibe skulle nedskrives. Det var ikke noget, den enkelte fisker, den enkelte skipper selv kunne råde over. Han fik besked på, at ifølge gældende lov skulle han nedskrive sit skib med så og så mange procent. I loven af 1957 blev det gennemført, at når en fisker solgte sit fartøj, holdt op med sit erhverv — ja, det må vel også gælde fiskerenker, selv om det ikke er nævnt i loven — skulle han betale en kapitalvindingsskat på 30 pct., som skulle beregnes af forskellen mellem den saldogværdi, skibet var nedskrevet til, og den salgsværdi, der blev opnået. Man indførte altså en 30 pct.s beskatning med tilbagevirkende kraft, idet fiskerne ikke kunne vide, at de ville blive beskattet på dette område; der var nemlig ingen efterbeskatning for denne tvangsmæssige nedskrivning efter den lovgivning, der gik forud for 1957-loven. Vi finder, at det må være en ubetinget ret for de pågældende fiskere, at en sådan beskatning ikke kan komme til at gælde for den nedskrivning, der har fundet sted før 1957. Jeg synes ikke, fiskernes interesser er helt tilgodeset, sådan som reglerne nu er

udformet; lempelser skal stadig væk ske ved bevilling, og det er ikke det, vi ønsker; det er ikke tilstrækkeligt.

Fiskernes beskatningsregler har været drøftet år ud og år ind, og de har også været drøftet på de fiskerimøder, der har været afholdt år efter år. Jeg har bl. a. lagt mærke til en udtalelse af den højtærede fiskeriminister, da han tiltrådte sin ministerpost — jeg kan se, at den højtærede fiskeriminister sidder på sin plads og smiler; han var helt sikker på, at jeg ville komme ind på dette emne i dag. Den højtærede fiskeriminister har ved tidligere lejligheder givet udtryk for, at disse regler ikke var, som de burde være, og at han ville medvirke til, at de blev ændret fundamentalt. Når jeg derfor nu ser på det, der foreligger, må jeg sige, at hvis fiskeriministeren ikke har bedt om at få mere gennemført, har vi fået en nøjsom fiskeriminister, mere nøjsom end fiskerne, og de regnes dog for nogle af de mest nøjsomme i landet. Jeg håber derfor, at den højtærede fiskeriminister har endnu mere, han ønsker gennemført, nu han sidder på sin høje post. Jeg håber, at han endnu en gang vil gå ind for, at disse regler bliver ændret i stort omfang, så vi kan få mere ro på de fiskerimøder, hvori vi begge to så ofte deltager.

Jeg har med nogen forundring set, at der ikke er blevet optaget noget om skibenes formueansættelse. Jeg går ud fra, at det er fra finansministeriet, vi har fået sendt den grønne betænkning, der er kommet for et par dage siden; deri står, hvilket resultat afskrivningsudvalget, der blev nedsat i 1952 og fik til opgave at finde ud af, om formueansættelsen af skibe var rimelig, er kommet til. Der er det morsomme i denne betænkning, at selv om den er på 63 sider, er det fuldt tilstrækkeligt at læse den sidste side, hvor udvalget konkluderer i ganske få linjer. Det er bemærkelsesværdigt, og det er et fint arbejde, kan man sige: dér står ganske konkret, at formueansættelsen for skibe ikke bør være den nugældende, som er på 75 pct. af forsikringsværdien, men at den bør være den saldogværdi, som skibene er nedskrevet til. Af de 16 personer, der har siddet i udvalget, går de 13 ind for denne nedskrivning. Jeg kunne derfor ønske at spørge den højtærede finansminister: hvorfor har ministeren ikke allerede foreslået